

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi perintö- ja lahjaverolakia. Veroasteikkoihin lisättäisiin uusi porras 1 000 000 euroa ylittävän perintöosuuden tai lahjan osalta, jossa ensimmäisessä veroluokassa veroprosentti olisi 19 prosenttia ja toisessa veroluokassa 35 prosenttia.

Vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saadun vakuutuskorvauksen lahjaverovapaudesta 8 500 euron määrään asti luovutettiin. Lisäksi tarkennettiin ku-

linpesän varoista tehtäviä vähennyksiä koskevia säännöksiä siten, että veron määrä ei riipu siitä, missä maassa perinnönjättäjä ja perillinen tai testamentinsaaja on asunut.

Esitys liittyy valtion vuoden 2013 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2013 alusta. Veroasteikkojen muutokset olisivat voimassa väliaikaisesti ja niitä sovellettaisiin vuosina 2013—2015.

PERUSTELUT

1 Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1 Veroasteikot

Perintöveroasteikkoa ja lahjaveroasteikkoa muutettiin kuluvan vuoden alusta voimaan tulleilla perintö- ja lahjaverolain (378/1940) muutoksilla lisäämällä ensimmäisen veroluokan perintöveroasteikkoon ja lahjaveroasteikkoon uusi neljäs porras 200 000 euroa ylittävälle perintöosuuksille ja lahjoille. Muutos perustui pääministeri Jyrki Kataisen hallituksen ohjelmaan, jonka mukaisesti perintöverotusta ja lahjaverotusta nostetaan valtiontalouden vahvistamiseksi ja tuloerojen kaventamiseksi.

Vero perintöosuuden tai lahjan 200 000 euroa ylittävältä osalta on 16 prosenttia, kun aiemmin voimassa olleissa asteikoissa korkeinta 13 prosentin verokantaa sovellettiin perintöosuuden 60 000 euroa ylittävään osaan ja lahjan 50 000 euroa ylittävään osaan.

Perintöveron ja lahjaveron tuotto on viime vuosina kehittynyt seuraavasti:

2008	2009	2010	2011
651 milj.	440 milj.	387 milj.	395 milj.

Kertymässä näkyvät viipeellä vuosien 2008 ja 2009 alusta voimaan tulleet perintöverotuksen kevennykset.

Vuoden 2008 alusta pienin verotettava määrä korotettiin 3 400 eurosta 20 000 euroon ja asteikon portaita siirrettiin veroprosenttien säilyessä ennallaan sekä korotettiin alaikäisyys- ja puolisivähennystä. Muutosten arvioitiin pienentävän verokertymää vuositasolla 165 miljoonalla eurolla.

Vuoden 2009 alusta alennettiin veroprosentteja ensimmäisen veroluokan perintöveroasteikossa ja lahjaveroasteikossa kolmella prosenttiyksiköllä. Muutoksen arvioitiin pienentävän verokertymää 60 miljoonalla eurolla.

Osana valtiontalouden sopeutustoimia ehdotetaan valtioneuvoston vuosia 2013—2016 koskevan kehyspäätöksen mukaisesti, että perintö- ja lahjaveroasteikkoihin lisättäisiin uusi ylin porras 1 000 000 euroa ylittävälle

perintöosuuksille ja lahjoille. Muutos koskisi sekä I veroluokkaa, jossa veroprosentti olisi 19 prosenttia, että II veroluokkaa, jossa veroprosentti olisi 35 prosenttia.

Ensimmäiseen veroluokkaan kuuluvat lain 11 §:n mukaan perinnönjättäjän aviopuoliso, suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa oleva perillinen, aviopuolison suoraan alenevassa polvessa oleva perillinen sekä perinnönjättäjän kihlakumppani tai avopuolisoiden yhteistalouden purkamisesta annetussa laissa (26/2011) tarkoitettu avopuoliso saamansa perintökaaren 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettua avustuksen määrään asti. Muut sukulaiset ja vieraat kuuluvat toiseen veroluokkaan.

Veron määrä 1 000 000 euron kohdalla olisi I veroluokan perintöveroasteikossa 149 700 euroa ja I veroluokan lahjaveroasteikossa 151 810 euroa. Muutos olisi väliaikainen ja sitä sovellettaisiin vuosina 2013—2015.

1.2 Lahjaksi edunsaajamääräyksen perusteella saadun vakuutuskorvauksen verovapaus

Perintö- ja lahjaverolain 18 a §:n 1 momentin mukaan lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta. Vakuutuskorvaukset ovat lainkohdan mukaan kuitenkin lahjaverosta vapaita siltä osin kuin niiden yhteismäärä kolmen vuoden aikana on enintään 8 500 euroa. Pykälän 2 momentin mukaan vakuutuskorvausta ei katsota lahjaksi siltä osin kuin se on tuloverotuksessa edunsaajan veronalaisista tuloa.

Säännökset säästö- ja henkivakuutuksen perusteella maksettujen vakuutuskorvausten perintöverotuksesta ja lahjaverotuksesta lisättiin perintö- ja lahjaverolakiin vuoden 1996 alusta voimaan tulleella lailla 1392/1995. Aiemmin edunsaajamääräyksen nojalla vakuutetun kuoleman perusteella saatua vakuutuskorvausta ei pidetty veronalaisena perintönä eikä vakuutetun elinaikana edunsaajamääräyksen perusteella saatua vakuutuskorvausta veronalaisena lahjana.

Lakiehdotuksen perusteluissa (HE 68/1994 vp) todettiin, että kun perintö- ja lahjavero kohdistuu vastikkeettomiin varallisuudensiirtoihin, pitäisi myös vakuutukseen perustuvien saantojen verotuksen yhdenmukaisuustavoitteiden johdosta olla perintö- ja lahjaverotuksen kohteena.

Kuolemantapauksen johdosta kuolinpesälle suoritettu korvaus oli perustelujen mukaan kuolinpesän tai edunsaajan kannalta samantyyppistä varallisuutta kuin muukin pesässä oleva varallisuus. Esityksen mukaisesti lakiin lisätyn 7 a §:n mukaan perintöveroa on suoritettava perittävän kuoleman johdosta kuolinpesälle tai edunsaajalle maksettavasta henkilövakuutuksen nojalla saadusta vakuutuskorvauksesta sekä eräistä muista säännöksessä tarkoitetuista korvauksista ja tuista. Siltä osin kuin vakuutuskorvaus tai taloudellinen tuki on tuloverotuksessa veronalaista tuloa, se on kuitenkin perintöverosta vapaa. Vakuutuskorvaus tai muu suoritus on verosta vapaa 35 000 euroon asti. Jos saajana on leski, verovapaa määrä on puolet, kuitenkin vähintään 35 000 euroa.

Lahjaverotuksen osalta esityksessä viitattiin lahjaverotuksen tehtävään perintöverotuksen täydentäjänä ja vakuutusperusteisten saantojen lahjaverotuksen selkeystavoitteeseen. Lain 18 a §:ään sisältyvää 8 500 euron verosta vapaata osaa perusteltiin sillä, että ilman vapaamäärää verotus voisi ulottua laajasti muun muassa niin sanottuihin lapsivakuutuksiin yleisesti liittyviin pienehköihin säästösummiin.

Perustelujen mukaan säännöksessä ei ole säännelty kaikista tilanteista, joissa vakuutuskorvauksen lahjaverotus voi tulla kysymykseen. Perustelujen mukaan kysymyksessä on lahja, jos joku maksaa vapaaehtoisesti toisen vakuutuksesta menevän maksun tai jos vakuutukseen perustuvat oikeudet on siirretty vastikkeettomasti toiselle.

Käytännössä näistä niin sanotuista vakuutuslahjoista on muodostunut yleisesti käytetty verosuunnittelutoimi, joita henkivakuutusyhtiöt markkinoivat yleisesti nimenomaan toimenpiteestä lahjaverotuksessa saatavaan veroetuun vedoten.

Valtioneuvoston kehyspäättöksen mukaisesti 18 a §:n 1 momentissa tarkoitettu verovapaus ehdotetaan kumottavaksi.

1.3 Ulkomailla kuolleen perinnönjättäjän jäämistön verotus

Euroopan unionin komissio on 12 päivänä joulukuuta 2011 ilmoittanut Suomelle epäilevänsä, että eräät Suomen perintö- ja lahjaverolain säännökset, jotka näyttävät asettavan ulkomailla kuolleen henkilön perilliset Suomessa kuolleen henkilön perillisiä huonimpaan asemaan, ovat SEUT-sopimuksen 63 artiklassa määrätyn pääoman vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaisia.

Perintöverotuksen kansainvälistä soveltamisalaa määrittävät perintö- ja lahjaverolain 4 §:n sekä 9 §:n 4 momentin säännökset.

Lain 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan perintöveroa on suoritettava perintönä tai testamentilla saadusta omaisuudesta, jos perinnönjättäjä taikka perillinen tai testamentinsaaja asui kuolinhetkellä Suomessa.

Momentin 2 kohdan mukaan perintöveroa on suoritettava osapuolten asuinpaikasta riippumatta perintönä tai testamentilla saadusta Suomessa olevasta kiinteästä omaisuudesta sekä sellaisen yhteisön osakkeista tai osuuksista, jonka varoista enemmän kuin 50 prosenttia muodostuu Suomessa olevasta kiinteästä omaisuudesta.

Perintöveroa ei ole suoritettava Suomessa olevasta irtaimesta omaisuudesta, jos sekä perinnönjättäjä että perinnön tai testamentin saaja ovat kuolinhetkellä asuneet ulkomailla.

Perintöverotuksessa perilliset ja perintöosuudet määritetään pääsääntöisesti sen valtion lakien mukaan, jossa perinnönjättäjällä oli viimeinen kotipaikka.

Perintö- ja lahjaverolain 4 §:n 3 momenttiin sisältyy kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen estämiseen tähtäävä säännös, jonka nojalla vieraille valtiolle suoritettu vero voidaan säännöksessä kuvattua hyvitysmenetelmää noudattaen vähentää Suomessa suoritettavasta perintöverosta. Perinnöstä voi tulla määrättäväksi perintöverokahteen maahan esimerkiksi silloin, kun perinnönjättäjä ja perillinen perinnönjättäjän kuollessa asuivat eri maissa tai jos pesään kuuluu muussa kuin perillisen asuinvaltiossa olevaa kiinteää omaisuutta. Kaksinkertainen verotus voi syntyä myös niin sanotuissa kaksoisasumistilanteissa, jossa henkilö asuu Suomen perintö- ja lahjaverolain mukaan

Suomessa ja toisen valtion verolain mukaan siinä valtiossa.

Kaksinkertainen verotus voidaan poistaa myös kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn verosopimuksen nojalla, jos sellainen on osapuolten asuinvaltioiden välillä tehty.

Perintö- ja lahjaverolain 4 §:n 4 momentin mukaan henkilön katsotaan asuvan Suomessa, jos hänellä on täällä varsinainen asunto ja koti.

Lain 9 §:n 4 momentin mukaan sellaisen omaisuuden arvosta, joka kuuluu muussa maassa asuneen henkilön jäämistöön, vähennetään ainoastaan ne velat ja velvoitukset, jotka kohdistuvat mainittuun omaisuuteen. Säännöksessä viitataan 9 §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti vähennyksiin.

Pesän varoista vähennetään 9 §:n 2 momentin mukaan velat, joihin luetaan myös kuolinpesästä menevät, perinnönjättäjän elinaikaan kohdistuvat verot ja maksut: perintöverotus on tarkoitettu kohdistumaan perinnönjättäjän tai testamentintekijän jättämään nettovarallisuuteen.

Lain 9 §:n 2 momentin mukaan kuolinpesän omaisuuden arvosta saadaan vähentää myös vainajan hautaamisesta sekä perunkirjoituksesta ja hautakiven hankkimisesta ja pystyttämisestä aiheutuvat kohtuulliset kustannukset. Kyse on kuolintapaukseen läheisesti liittyvistä menoista, jotka taloudellisesti rasittavat jäämistövarallisuutta. Sanamuotonsa mukaan 9 §:n 4 momentti ei kuitenkaan koske näitä kustannuksia, vaan ainoastaan velkojen ja velvoitusten vähentämistä.

Lain 9 §:n 3 momentissa säädetään eräiden velvoitusten vähentämisestä perinnön tai testamentin saajalle tulevan omaisuuden arvosta. Kyse ei ole pesän varoista tehtävästä vähennyksestä, vaan verovelvolliselle tulevaan omaisuuteen kohdistuvista erityisistä velvoitteista, jotka rasittavat taloudellisesti omistajaa. Jos varoja rasittava velvoite on syntynyt jo vainajan elinaikana, velvoitteen vähennyskelpoisuus seuraa jo 9 §:n 1 momentista, jonka mukaan perintöveron perusteeksi pannaan se arvo, mikä omaisuudella oli verovelvollisuuden alkaessa. Pykälän 3 momentti koskee siten tilanteita, joissa velvoite on syntynyt verovelvollisuuden alkamisen eli kuolinhetken jälkeen. Vähennyskelpoisuus edel-

lyttää kuitenkin, että velvoitteen syntyperuste on kuolinhetkeä edeltäneessä ajassa. Tällaisesta velvoitteesta on kysymys esimerkiksi silloin, kun leskellä on testamentimääräyksen mukaan oikeus asua pesään kuuluvassa huoneistossa. Kuolinhetken jälkeen esimerkiksi osituksessa tai perinnönjaossa sovittuja oikeuksia ei sen sijaan voida ottaa huomioon perintöverotuksessa.

Momentissa on lisäksi säädetty perinnönjättäjän puolison perintökaaren 3 luvun 1 a §:n mukaisesta hallintaoikeudesta, jonka arvo saadaan vähentää verovelvolliselle tulevan omaisuuden arvosta siltä osin kuin hallintaoikeus koskee asuntoa ja asuntoirtaimistoa.

Perintökaaren 3 luvun 1 a §:n 2 momentin mukaan eloonjäänyt puoliso saa rintaperillisen jakovaatimuksen ja testamentinsaajan oikeuden estämättä pitää jakamattomana hallinnassaan puolisoiden yhteisenä kotina käytetyn tai muun jäämistöön kuuluvan eloonjääneen puolison kodiksi sopivan asunnon, jollei kodiksi sopivaa asuntoa sisälly eloonjääneen puolison varallisuuteen. Yhteisessä kodissa oleva tavanmukainen asuntoirtaimisto on aina jätettävä jakamattomana eloonjääneen puolison hallintaan.

Koska hallintaoikeus ei perustu perinnönjättäjän toimeen, hallintaoikeus ei olisi vähennyskelpoinen ilman eri säännöstä.

Komissio on edellä mainitussa selvityspyynnössä pyytänyt Suomen hallitusta antamaan selvityksen perintö- ja lahjaverolain 9 §:n 4 momentissa määrätyn vähennysoikeuden rajoituksen soveltamisalasta. Se on tiedustellut, onko Suomen hallitus yhtä mieltä siitä, että säännöksellä rajoitetaan pääoman vapaata liikkuvuutta ja, jos Suomen hallitus on siitä samaa mieltä, pyytänyt ilmoittamaan komissiolle toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa EU:n lainsäädännön rikkomisen poistamiseksi.

Lain 9 §:n 4 momentin sanamuodosta huolimatta sitä on vakiintuneesti tulkittu ja sovellettu siten, että kuollessaan ulkomailla asuneen henkilön Suomen perintöverotuksessa veronalaisista varoista saadaan vähentää vain näihin varoihin kohdistuvat velat ja velvoitukset. Kysymys on tilanteesta, jossa jäämistön varoista vain osa on Suomessa veronalaisia. Tällainen tilanne on kyseessä vain

silloin, kun sekä perittävä että perillinen ovat asuneet muualla ja jäämistöön kuuluu Suomessa oleva kiinteistö. Jos perillinen asuu Suomessa, ulkomailla kuolleen perittävän kaikki varat ovat Suomessa veronalaisia eikä säännös sen vakiintuneen tulkinnan mukaisesti sovellu tilanteeseen.

Käytännössä säännös on siten kieltänyt velkojen ja velvoitteiden vähentämisen ulkomailla kuolleen henkilön jäämistöön sisältyvän Suomessa sijaitsevan kiinteistön arvosta ulkomailla asuvan perinnönsaajan perintöverotuksessa, jollei velka tai velvoite kohdistu tuohon kiinteistöön.

Säännöksen sanamuoto mahdollistaa myös sellaisen säännöksen vakiintuneesta tulkinnasta poikkeavan tulkinnan, että säännös soveltuisi myös silloin, kun perinnönjättäjä on asunut muualla ja perillinen Suomessa. Tällöin säännöstä voitaisiin tulkita siten, että se rajoittaa velkojen ja velvoitusten vähentämistä ulkomailla asuneen henkilön jäämistöstä, kun vastaavaa rajoitusta ei sisälly perintö- ja lahjaverolakiin Suomessa kuolleen henkilön jäämistöstä tehtävien vähennysten osalta. Tämän vuoksi 9 §:n 4 momenttia on aihetta tarkistaa.

Lain 9 §:n 4 momentin muotoileminen sen soveltamiskäytännön mukaiseksi siten, että kuollessaan ulkomailla asuneen henkilön Suomessa olevasta kiinteästä omaisuudesta saadaan vähentää vain siihen kohdistuvat velat ja velvoitteet, jos myös perinnönsaaja asuu ulkomailla, ei voida kohtuus- ja tasavertaisuusnäkökohdista pitää hyväksyttävänä. Se merkitsisi esimerkiksi sitä, että Suomesta ulkomaille muuttaneen perinnönjättäjän ulkomailla asuvan lapsen perintöverotuksessa Suomessa olevan kiinteistön arvosta voitaisiin vähentää vain siihen nimenomaisesti kohdistuvat velat ja velvoitteet, kun Suomessa olevan sisaruksen perintöverotuksessa velat ja velvoitteet olisivat rajoituksetta vähennyskelpoisia kiinteistön arvosta. Tällainen ratkaisu saattaisi lisäksi herättää kysymyksiä yhteisöoikeuden näkökulmasta.

Perintö- ja lahjaverolain 9 §:n 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että perintöverotukseen ei vaikuta enempää perinnönjättäjän kuin perinnönsaajankaan asuinpaikka.

Lisäksi säännöksen soveltamisala laajennettaisiin koskemaan nimenomaisesti myös

9 §:n 2 momentissa tarkoitettuja hautaus- ja perunkirjoituskustannuksia. Vaikka säännöksessä ei näihin kustannuksiin nykyisin viitata, oikeus- ja verotuskäytännössä niitä on tietysti laajuudessa hyväksytty vähennettäväksi myös ulkomailla kuolleen henkilön jälkeen toimitetussa perintöverotuksessa. Tilanteissa, joissa ei toimiteta Suomen lainsäädännön mukaista perunkirjoitusta, ehdotetun säännöksen nojalla olisi vähennettävä vieraassa valtiossa tapahtuneesta pesänselvitysmenettelystä aiheutuneet kustannukset, jotka voidaan luonteensa puolesta rinnastaa perunkirjoituskuluihin.

Ehdotetun säännöksen mukaan Suomessa veronalaisista varoista ei vähennetä sellaisia velkoja, velvoitteita ja 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuja kustannuksia, jotka kohdistuvat omaisuuteen, jotka eivät ole Suomessa veronalaisia varoja. Säännös soveltuu tilanteissa, joissa jäämistöön kuuluvista varoista vain osa on Suomessa veronalaisia eli tilanteessa, jossa perinnönjättäjä ja perillinen ovat asuneet muualla ja jäämistöön kuuluu Suomessa olevaa kiinteää omaisuutta, mutta sen lisäksi muuta omaisuutta toisessa valtiossa tai irtainta omaisuutta Suomessa.

Tätä sääntöä täydentäisi momentin toisen virkkeen säännös sellaisten velkojen, velvoitteiden ja kustannusten vähentämisestä, jotka eivät kohdistu tiettyyn omaisuuteen. Tällaiset erät vähennettäisiin suhteellisuusperiaatteen mukaisesti siten, että Suomessa veronalaisista varoista vähennetään se suhteellinen osa, joka vastaa Suomessa veronalaisten varojen osuutta koko jäämistön arvosta.

Säännöksellä jaettaisiin oikeudenmukaisella tavalla perintöverotuksessa jäämistön arvosta tehtävien vähennysten kohdentaminen tilanteissa, joissa vain osa pesän varoista on veronalaisia Suomen perintöverotuksessa.

Kohdistumattomien velkojen ja velvoitteiden sekä muiden vähennysten vähentämistä koskeva säännös on uusi ja lisäksi todennäköisesti näitä eriä koskevia vähentämisvaatimuksia myös käytännössä. Niissä tilanteissa, joissa perintöverotuksen kohteena on vain Suomessa sijaitseva kiinteä tai siihen rinnastettava irtain omaisuus, mitään muuta jäämistöomaisuutta ei normaalisti ilmoiteta eikä tarvitse ilmoittaa perintöverotusta varten. Jos vastaisuudessa verovelvollinen vaatisi vä-

hennettäväksi kohdistumattomia velkoja Suomessa sijaitsevan kiinteistön arvosta, Verohallinto joutuu pyytämään verovelvolliselta selvityksen kaikista muistakin jäämistöön kuuluvista varoista ja niiden käyvästä arvosta, jotta vähennyksen määrä voitaisiin tarkistaa. Tästä aiheutuu sekä verovelvolliselle että Verohallinnolle selvästi nykyistä suurempi työmäärä. Tapauksia on kuitenkin vuositasolla vähän.

Lisätyötä aiheutuu myös sen selvittämistä, onko jostakin vieraassa valtiossa suoritetusta toimenpiteestä aiheutunut kuluera katsottava säännöksessä tarkoitetuksi perunkirjoituskuluksi vai ei.

2 Suhde kansainvälisiin sopimuksiin

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 4 luvun 63 artiklan mukaan (entinen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 56 artikla) luvun määräysten mukaisesti ovat kiellettyjä kaikki rajoitukset, jotka koskevat pääomanliikkeitä jäsenvaltioiden välillä taikka jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä.

Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaisukäytännön mukaan perinnöt ovat EY 56 artiklassa tarkoitettuja pääomanliikkeitä niitä tapauksia lukuun ottamatta, joiden kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle (esimerkiksi asia C-11/07, Eckelkamp, kohta 39 ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).

Kielletystä pääoman liikkeiden rajoittamisesta perintöverotuksen alalla voi olla kysymys esimerkiksi silloin, kun jäsenvaltion perintöverolainsäädännössä toisen valtion alueella asuvaa verotetaan kotimaassa asuvaa henkilöä ankarammin.

Tapauksessa Eckelkamp oli kyse Belgian Flanderin alueen perintöverolaista, jonka mukaan kannetaan perintövero Belgiassa asuneen henkilön jäämistöstä saadun sen omaisuuden arvosta, joka jää jäljelle velkojen vähentämisen jälkeen. Ulkomailla kuolleen henkilön tapauksessa perintöverolain mukaan kannetaan varainsiirtovero jäämistöön kuuluvan Belgiassa sijaitsevan kiinteän omaisuuden arvosta. Tällöin velkoja ei vähennetä.

Tuomion kohdassa 45 tuomioistuin totesi, että siltä osin kuin jäämistöön, johon kuuluu Belgiassa sijaitseva kiinteistö, kohdistuu varainsiirtovero, joka on korkeampi kuin perintövero olisi ollut siinä tapauksessa, että perinnönjättäjä olisi asunut kuolinhetkellään tässä jäsenvaltiossa, säännöksillä rajoitetaan pääomanliikkeitä, koska ne pienentävät sellaisen jäämistön arvoa.

Koska lainsäädännöllä saatettiin tapauksessa kysymyksessä ollutta kiinteistöä koskevien tiettyjen velkojen vähennyskelpoisuus riippuvaksi siitä, missä perinnönjättäjällä oli kuolinhetkellään asuinpaikka, ulkomailla asuneiden henkilöiden jäämistöä koskeva kovempi verorasitus on pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitus, jolle ei tapauksessa myöskään osoitettu oikeuttamisperustetta.

Belgian Flanderin alueen lainsäädännöstä poiketen Suomen lainsäädännön mukaan perinnönjättäjän asuinpaikka ei vaikuta kiinteistöä koskevien tiettyjen velkojen vähennyskelpoisuuteen. Kiinteistöön kohdistuvat velat ovat vähennyskelpoisia riippumatta perinnönjättäjän tai perinnönsaajan asuinpaikasta.

Asiassa C-43/07, Arens-Sikken, johon komissio aiemmin mainitussa selvityspyynnöksä viittasi tapauksen Eckelkamp ohella, tuomioistuin totesi, että pääomien vapaan liikkuvuuden vastaisen rajoituksen muodosti kansallinen sääntely, jonka seurauksena perillisille koituivat erilaiset veroseuraamukset veron määräytymisperusteen ollessa erilainen riippuen siitä, asuiko perinnönjättäjä kuolinhetkellään kyseisessä jäsenvaltiossa vai ei. Riidanalaiset, perintöosuutta suurempaan perintöön liittyvät velat olisivat olleet vähennyskelpoisia, mikäli perinnönjättäjä olisi asunut kiinteistön sijaintivaltioissa eli Alankomaissa. Tämä erilainen kohtelu muodosti pääomien vapaan liikkuvuuden vastaisen rajoituksen, sillä progressiivisen perintöveroasteikon vuoksi yhden henkilön vastattavaksi jäävä, kiinteään omaisuuteen kohdistuva perintövero johti suurempaan kokonaisvelkaantaan kuin jos perintö olisi jaettu usean perinnönsaajan kesken.

Merkityksellistä asiassa oli perillisille koituvat erilaiset perintöveroseuraamukset, mistä johtuen tuomioistuimen mukaan ei ollut välttämätöntä tutkia, oliko riidanalaisten vel-

kojen ja perinnön kohteena olevan kiinteän omaisuuden välillä suora yhteys.

Tuomioistuimien ei myöskään katsonut kyseisen rajoituksen koskevan tilanteita, jotka olisivat objektiivisesti katsoen erilaisia. Tämä johtui siitä, että kohtelemalla kummankin kategorian henkilöiden perintöjä perintöveron määräämiseksi muutoin samalla tavalla, velkojen vähennyskelpoisuutta lukuun ottamatta, kansallinen lainsäätäjänä on itse asiassa myöntänyt, että henkilöryhmien välillä ei ole objektiivista eroa.

Edellä kuvatut tuomioistuimien ratkaisut ovat koskeneet tilannetta, jossa perinnönjättäjä on asunut toisessa valtiossa kuin perintöön sisältyneen kiinteistön sijaintivaltiossa. Perintö- ja lahjaverolain 9 §:n 4 momenttia on vakiintuneesti tulkittu siten, että se asiallisesti koskee tilanteita, joissa sekä perinnön-saaja että perinnönjättäjä ovat asuneet toisessa jäsenvaltiossa kuin jossa perintöverotettava kiinteistö sijaitsee. Tiedossa ei ole unionin tuomioistuimien ratkaisua, joka olisi koskenut tällaista tilannetta. Tämän johdosta oikeustilaa tältä osin, ja erityisesti nykyisen perintö- ja lahjaverolain 9 §:n 4 momentin vakiintuneen tulkinnan suhdetta unionin tuomioistuimien oikeuskäytännössä tunnustettuun alueperiaatteeseen, on pidettävä avoimena.

Kun tällä esityksellä ehdotetaan perintö- ja lahjaverolain 9 §:n 4 momenttia muutettavaksi siten, että perintöverotukseen ei vaikuta sen enempää perinnönjättäjän kuin perinnön-saajankaan asuinpaikka, ehdotettua perintö- ja lahjaverolain 9 §:n 4 momentin muutosta voitaneen kuitenkin pitää yhdenmukaisena suhteessa edellä kuvattuun unionin tuomioistuimien oikeuskäytäntöön.

3 Esityksen vaikutukset

Vuonna 2009 toimitettuja perintöverotuksia koskevien tietojen mukaan yli 1 000 000 euron määräisistä perintöosuuksista kertyvän veron osuus perintöveron tuotosta ensimmäisessä veroluokassa oli runsaat 48 prosenttia, kun vastaava osuus vuonna 2010 oli vain 28 prosenttia ja vuonna 2011 enää 14 prosenttia. Muutos ei selity vuosien 2008 ja 2009 veronkevennyksillä, koska muutokset kevensivät suhteellisesti eniten pienten perintöjen ja lahjojen verotusta. Ensimmäiseen ve-

roluokkaan kuuluvien yli 1 000 000 euron määräisten pesäosuuksien yhteenlaskettu arvo kaikista ensimmäisen veroluokan veronalaisista varoista vuonna 2009 oli 40 prosenttia, 22 prosenttia vuonna 2010 ja vuonna 2011 enää 11 prosenttia. Lahjaverotuksessa kehitys on ollut samansuuntainen.

Suurten perintöjen ja lahjojen kehitys on johdonmukainen varallisuusarvojen kehityksen kanssa. Suurissa lahjoissa ja perinnöissä painottuu sijoitus- ja rahoitusvarallisuuden osuus, jonka arvojen kehitys esimerkiksi OMX-indeksillä mitaten on ollut tredinomaisesti aleneva.

Pienemmissä perinnöissä taas painottuu asuntovarallisuuden osuus, jonka arvonkehitys on ollut esimerkiksi asuntojen hintaindeksillä mitattuna ja neljännesvuosittain tarkasteltuna vuoden 2005 alusta jatkuvasti jonkin verran nouseva, vuoden 2008 jälkimmäiselle puoliskolle sijoittuvaa vähäistä alenemista lukuun ottamatta.

Olosuhteissa, joissa sijoitus- ja rahoitusvarallisuuden arvonkehityksen suuntakin on vaikeasti ennustettavaa, veroasteikon muutoksen vaikutuksia on varsin vaikea arvioida, etenkin juuri suurimpien perintöjen ja lahjojen kohdalla. Kun lisäksi tapauksia on verrattain vähän, 200—300 kappaletta vuodessa, muutama yksittäinenkin erityisen suuri perintö- tai lahjoitustapahtuma vaikuttaa lopputulokseen.

Hallituksen kehyspäätöksen yhteydessä esitetyn tavoitteen mukaan muutoksella tavoitellaan perintöveron ja lahjaveron kertymän lisäystä 20 miljoonalla eurolla vuodessa. Tämä tavoite on saavutettavissa ehdotetulla kolmen prosenttiyksikön korotuksella vuosien 2013—2015 aikana, jos oletetaan, että varallisuusarvot tuona ajanjaksona keskimäärin nousevat lähelle vuosien 2008—2009 tasoa.

Verohallinto sai vuosina 2007—2011 keskimäärin runsaat 10 000 ilmoitusta sellaisista maksetuista vakuutuskorvauksista, jotka vakuutusyhtiön tai muun maksajan on tullut ilmoittaa lahjaverotusta varten veroviranomaiselle maksukuukautta seuraavan kuukauden loppuun mennessä. Näistä yli puolet oli määrältään yli 8 500 euroa. Jos oletetaan, että verovapaan vakuutuskorvauksen määrä oli keskimäärin 8 000 euroa ja lahjansaaja on kuulunut ensimmäiseen veroluokkaan, eikä ole

saanut kolmen vuoden aikana muita lahjoja, verovapaudesta johtuva veromenetys on ollut laskennallisesti vajaat 4 miljoonaa euroa vuodessa. Tästä ei voida suoraan päätellä verovapauden poistamisesta aiheutuvaa lisäystä lahjaveron kertymään.

Perintöveron ja lahjaveron lisätuotosta vain osa kertyisi vuonna 2012 perunkirjoituksen toimittamiselle säädetyn ajan, verotuksen toimittamisen ja maksuunpanon vaatiman ajan sekä veron maksuajan vuoksi. Veroprosentin nousun voidaan toisaalta olettaa johtavan kaavailtujen lahjoitusten aikaistamiseen, mikä lisäisi lahjoitusten määrää ennen muutoksen voimaantuloa ja johtaisi lahjoituksista suoritettavien verojen kertymän kasvuun vuoden 2012 aikana. Vastaavasti voidaan olettaa, että väliaikaisesti tarkoitetun korotuksen voimassaoloajan lähestyessä lahjoituksia lykättäisiin vuoden 2015 jälkeiseen aikaan.

Kaikkiaan muutoksen arvioidaan lisäävän verokertymää noin 10 miljoonalla eurolla vuonna 2013 ja 20 miljoonalla eurolla vuosina 2014 ja 2015.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2013 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

6 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan vuoden 2013 alusta. Veroasteikkoja koskevat 14 ja 19 a §:n muutokset olisivat kuitenkin voimassa väliaikaisesti vuosina 2013—2015.

Voimaantulosäännöksen 2 momentin mukaisesti lakia sovellettaisiin tapauksiin, joissa verovelvollisuus on syntynyt lain voimaantuloapäivänä tai sen jälkeen.

Voimaantulosäännöksen 3 ja 4 momenttiin otettaisiin tarpeelliset säännökset niin sanottujen kumulointisäännösten soveltamisesta silloin, kun ennen lain voimaantuloa annettu lahja on otettava huomioon lain voi-

maantulon jälkeen saadun perinnön tai lahjan johdosta toimitettavassa perintöverotuksessa tai lahjaverotuksessa.

Perintö- ja lahjaverolain 16 §:n mukaan perintöverotusta toimitettaessa pesän varoihin on lisättävä lahja, joka perintökaaren mukaan on otettava huomioon perinnönjaossa sekä muu lahja, jonka perillinen tai testamentinsaaja on saanut perinnönjättäjältä kolmen viimeisen vuoden kuluessa ennen tämän kuolemaa ja joka ei ole lahjaverosta vapaa.

Tälle yhteenlasketulle määrälle lasketaan perintöveroasteikon mukainen vero, ja aiemmin maksettu lahjavero vähennetään perintöverosta. Perintöveron määrän ylittävää lahjaveroa 16 §:n 2 momentin viimeisen virkkeen mukaan ei kuitenkaan palauteta.

Tilanteessa, jossa veroasteikot ovat lahjan antamisajankohdan ja perinnönjättäjän kuoleman välisenä aikana muuttuneet, kumulointisäännöksen soveltaminen johtaa erilaiseen lopputulokseen kuin siinä tapauksessa, että asteikot eivät olisi muuttuneet. Veroasteikkoja kiristettäessä aiheutuu verotuksellista haittaa, jopa siinä määrin, että kumuloinnin seurauksena verovelvolliselle lisää määrättävä perintövero voi ylittää saadun perinnön määrän.

Kohtuuttomien veroseuraamusten estämiseksi ehdotetaan voimaantulosäännöksen 3 momentissa säädettäväksi, että kumulointitilanteessa lain voimaantulon jälkeen saadun perinnön verotuksessa aikaisemmin saadun lahjan perusteella vähennettävä määrä laskettaisiin uusien lahjaveroasteikkojen mukaan.

Siirtymäsäännös on vastaavasti tarpeen lahjojen kumulointitilanteita varten. Jos lahjan-saaja on kolmen vuoden kuluessa ennen verovelvollisuuden alkamista saanut samalta antajalta yhden tai useampia verotettavia lahjoja, nekin on lain 20 §:n 2 momentin mukaan veroa määrättäessä otettava lukuun. Verosta on kuitenkin vähennettävä se lahjavero, joka aikaisemmista lahjoista oli jo suoritettu. Myös näissä tilanteissa aiemmin saatujen lahjojen kumulointi lain voimaantulon jälkeen saatuihin lahjoihin voi vastaavasti johtaa tilanteeseen, jossa uuden lahjan saannista kumuloinnin seurauksena aiheutuu lahjan arvon ylittävä veroseuraamus. Voimaantulosäännöksen ehdotetun 4 momentin mukaan myös näissä tilanteissa aiemmin saadun lah-

jan perusteella vähennettävä vero laskettaisiin uuden lahjaverosteikon mukaan.

Kumulointisäännösten osalta on otettava myös huomioon tilanne, jossa väliaikaisesti korotetun verokannan soveltamisaikana saatu lahja kumuloidaan myöhemmin saadun perinnön tai lahjan kanssa. Tällaisessa tilanteessa kumulointisäännöksen soveltaminen voi johtaa siihen, että myöhemmin saadusta perinnöstä tai lahjasta ei tule suoritettavaksi lainkaan veroa. Tällöin veroasteikkojen väli-

aikaisen korotuksen tavoite mitätöityy. Tämän estämiseksi ehdotetaan, että väliaikaisien säännösten soveltamisajan 2013—2015 jälkeen saadun lahjan verotuksessa aikaisemmin saadun lahjan perusteella vähennettävä vero laskettaisiin vuoden 2015 jälkeen sovellettavien lahjaverosteikkojen mukaan.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 9 §:n 4 momentti ja 18 a §:n 1 momentti sekä väliaikaisesti 14 ja 19 a §, sellaisina kuin ne ovat, 9 §:n 4 momentti laissa 520/1959, 14 ja 19 a § laeissa 1079/2008 ja 1408/2011 sekä 18 a §:n 1 momentti laissa 909/2001, seuraavasti:

9 §

Suomessa veronalaisista varoista ei vähennetä sellaisia velkoja, velvoitteita ja 2 momentissa tarkoitettuja kustannuksia, jotka kohdistuvat omaisuuteen, joka ei ole Suomessa veronalaista. Veloista, velvoitteista ja kustannuksista, jotka eivät kohdistu tiettyyn omaisuuteen, vähennetään Suomessa veronalaisista varoista se suhteellinen osa, joka vastaa Suomessa veronalaisten varojen osuutta koko jäämistön arvosta.

14 §

Perintöveroa maksetaan I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
20 000—40 000	100	7
40 000—60 000	1 500	10
60 000—200 000	3 500	13
200 000—1 000 000	21 700	16
1 000 000—	149 700	19

Perintöveroa maksetaan II veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
20 000—40 000	100	20
40 000—60 000	4 100	26
60 000—1 000 000	9 300	32
1 000 000—	310 100	35

18 a §

Lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta.

19 a §

Lahjaveroa maksetaan I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
4 000—17 000	100	7
17 000—50 000	1 010	10
50 000—200 000	4 310	13
200 000—1 000 000	23 810	16
1 000 000—	151 810	19

Lahjaveroa maksetaan II veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
4 000—17 000	100	20
17 000—50 000	2 700	26
50 000—1 000 000	11 280	32
1 000 000—	315 280	35

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 14 ja 19 a § ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2015.

Lakia sovelletaan niihin tapauksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Jos vuosien 2013—2015 aikana kuolleen henkilön jälkeen perintöverotusta toimitettaessa pesän varoihin lisätään ennen lain voimaantuloa annettu 16 §:n 1 momentissa tarkoitettu lahja, perintöverosta vähennettävä määrä lasketaan tämän lain 19 a §:n veroasteikkojen mukaan, jos se on suurempi kuin aikaisemmin maksettu lahjavero.

Jos vuosien 2013—2015 aikana saadusta lahjasta lahjaveroa määrättäessä on otettava huomioon samalta antajalta vuosien 2010—2012 aikana saatu lahja, lahjojen yhteismäärästä määrättävästä lahjaverosta vähennettävä määrä lasketaan tämän lain 19 a §:n veroasteikkojen mukaan.

Jos 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen kuolleen henkilön perintöverotusta toi-

mitettaessa pesän varoihin lisätään vuosien 2013—2015 aikana annettu 16 §:n 1 momentissa tarkoitettu lahja, perintöverosta vähennettävä määrä lasketaan noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita veroasteikkoja.

Jos 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen saadusta lahjasta lahjaveroa määrättäessä on otettava huomioon samalta antajalta vuosien 2013—2015 aikana saatu lahja, lahjojen yhteismäärästä määrättävästä lahjaverosta vähennettävä määrä lasketaan noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita veroasteikkoja.

Helsingissä 17 päivänä syyskuuta 2012

Pääministerin sijainen, valtiovarainministeri

JUTTA URPILAINEN

Osastopäällikkö, ylijohtaja *Lasse Arvela*

*Liite
Rinnakkaisteksti*

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 9 §:n 4 momentti ja 18 a §:n 1 momentti sekä väliaikaisesti 14 ja 19 a §, sellaisina kuin ne ovat, 9 §:n 4 momentti laissa 520/1959, 14 ja 19 a § laeissa 1079/2008 ja 1408/2011 sekä 18 a §:n 1 momentti laissa 909/2001, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

9 §

Sellaisen omaisuuden arvosta, joka kuuluu muussa maassa asuneen henkilön jäämistöön, vähennettäköön ainoastaan ne velat ja veloitukset, jotka kohdistuvat mainittuun omaisuuteen.

Suomessa veronalaisista varoista ei vähennetä sellaisia velkoja, velvoitteita ja 2 momentissa tarkoitettuja kustannuksia, jotka kohdistuvat omaisuuteen, joka ei ole Suomessa veronalaista. Veloista, velvoitteista ja kustannuksista, jotka eivät kohdistu tiettyyn omaisuuteen, vähennetään Suomessa veronalaisista varoista se suhteellinen osa, joka vastaa Suomessa veronalaisten varojen osuutta koko jäämistön arvosta.

14 §

Perintöveroa maksetaan I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
20 000—40 000	100	7
40 000—60 000	1 500	10
60 000—200 000	3 500	13
200 000—	21 700	16

14 §

Perintöveroa maksetaan I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
20 000—40 000	100	7
40 000—60 000	1 500	10
60 000—200 000	3 500	13
200 000—1 000 000	21 700	16
1 000 000—	149 700	19

Perintöveroa maksetaan II veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
20 000—40 000	100	20
40 000—60 000	4 100	26
60 000—	9 300	32

18 a §

Lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta. *Tällaiset vakuutuskorvaukset ovat kuitenkin lahjaverosta vapaita siltä osin kuin niiden yhteismäärä kolmen vuoden aikana on enintään 8 500 euroa.*

Perintöveroa maksetaan II veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
20 000—40 000	100	20
40 000—60 000	4 100	26
60 000—1 000 000	9 300	32
1 000 000—	310 100	35

18 a §

Lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta.

19 a §

Lahjaveroa maksetaan I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
4 000—17 000	100	7
17 000—50 000	1 010	10
50 000—200 000	4 310	13
200 000—	23 810	16

19 a §

Lahjaveroa maksetaan I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
4 000—17 000	100	7
17 000—50 000	1 010	10
50 000—200 000	4 310	13
200 000—1 000 000	23 810	16
1 000 000—	151 810	19

Lahjaveroa maksetaan II veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
4 000—17 000	100	20
17 000—50 000	2 700	26
50 000—	11 280	32

Lahjaveroa maksetaan II veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroina	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla euroina	Veroprosentti ylimenevästä osasta
4 000—17 000	100	20
17 000—50 000	2 700	26
50 000—1 000 000	11 280	32
1 000 000—	315 280	35

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 14 ja 19 a § ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2015.

Lakia sovelletaan niihin tapauksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain voimaantuloapäivänä tai sen jälkeen.

Jos vuosien 2013—2015 aikana kuolleen henkilön jälkeen perintöverotusta toimitetta-

essa pesän varoihin lisätään ennen lain voimaantuloa annettu 16 §:n 1 momentissa tarkoitettu lahja, perintöverosta vähennettävä määrä lasketaan tämän lain 19 a §:n veroasteikkojen mukaan, jos se on suurempi kuin aikaisemmin maksettu lahjavero.

Jos vuosien 2013—2015 aikana saadusta lahjasta lahjaveroa määrättäessä on otettava huomioon samalta antajalta vuosien 2010—2012 aikana saatu lahja, lahjojen yhteismäärästä määrättävästä lahjaverosta vähennettävä määrä lasketaan tämän lain 19 a §:n veroasteikkojen mukaan.

Jos 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen kuolleen henkilön perintöverotusta toimitettaessa pesän varoihin lisätään vuosien 2013—2015 aikana annettu 16 §:n 1 momentissa tarkoitettu lahja, perintöverosta vähennettävä määrä lasketaan noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita veroasteikkoja.

Jos 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen saadusta lahjasta lahjaveroa määrättäessä on otettava huomioon samalta antajalta vuosien 2013—2015 aikana saatu lahja, lahjojen yhteismäärästä määrättävästä lahjaverosta vähennettävä määrä lasketaan noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita veroasteikkoja.
